

Legen i livet – også i konfirmandlivet

Af Helle Marie Skovbjerg, professor, Ph.d., Head of Research at LAB Design for Play, Designskolen i Kolding

For nogle uger siden spørger jeg min 15-årige datter, hvorfor det egentlig er vigtigt at lege, og hun svarer kort og klart: »For så bliver livet ikke trist.« Svaret rummer en vigtig pointe om legen og om livet, nemlig at legen er det modsatte af det triste, og i stedet knyttet til det grundlæggende meningsfulde ved det at være i live som menneske.

Når vi leger, så er vi tæt på alt det, der gør, at vi oplever os levende, i forbindelse med andre mennesker, i forbindelse med verden, i forbindelse med os selv. De fleste kender den fornemmelse i legen, hvor man glemmer alt

omkring sig, man bliver suget ind i øjeblikket, og man tænker ikke så meget på, hvad man skal spise til aftensmad, eller om man har husket at bære vasketøjet ud fra sit værelse. Legen insisterer på den måde på nærvær, intensitet og opmærksomhed omkring det, som man er midt i. Jeg kalder den særlige måde at være i legen på for at være i legestemning.

»I legens stemning er vi fulde af håb og tillid til, at det, som vi står i, kommer til at betyde noget for os, og de mennesker, vi er sammen med, er ligeledes optaget af det håb.«

Legen kan være vanskelig fuldstændig at definere, men her definerer jeg legen igennem stemningsperspektivet. Det vil sige, at når vi leger, så gør vi det for, at vi kan sætte os selv i en særlig stemning. Legestemningen er defineret ved, at vi er åbne overfor vores omgivelser, for alt hvad det kan komme til at betyde for os, vi er åbne over for andre mennesker og de sammenhænge, vi er i, inkarneret i legens grundspørgsmål »hvad nu hvis ...« og det siger vi ja til. I legens stemning er vi fulde af håb og tillid til, at det, som vi står i, kommer til at betyde noget for os, og de mennesker, vi er sammen med, er ligeledes optaget af det håb.

For at komme i legestemning er det nødvendigt at have noget at lege med – det kan være en pind, et computerspil, en rolleleg eller ... faktisk er det muligt at lege med alt. Men man skal selvfølgelig vide, hvad man skal gøre med det, som man leger med. Hvad skal man gøre med dukken? Med computerspillet? Hvad skal man gøre i rollelegen? Hvad skal man gøre med ...?

»når vi leger, så gør vi det for, at vi kan sætte os selv i en særlig stemning.«

Legen er altså ikke alene båret af noget, man leger med, men også af de handlinger og udøvelser, som er nødvendige at kunne sig, for at kunne lege. Så jeg har eksempelvis en dukke, den gør jeg noget med, og så opnår jeg legestemning.

Det, som jeg gør i legen, kan være gentageligt, kontinuerligt og taktfuldt, men det kan også være vildt, udforskende og overskridende. Det kommer an på sammenhængen. De fleste børn og unge starter med gentagelsen, når de skal til egne sig legens udøvelsesformer, og det uanset om de leger med en dukke, et computerspil eller noget tredje. Når de har fået en fornemmelse af netop denne gentagelighed i legen, så vil de som regel gerne udforske grænserne for, hvad man også kan gøre; udforske hvad der er muligt, hvad der kunne synes endnu mere meningsfuldt.

De pædagogiske sammenhænge, der gerne vil invitere legen ind, er ofte med på legens udøvelser, når den er gentagelig, kontinuerlig og taktfuld. Ofte er legetyper som kreative, konstruktionslege og danselege velkomne. Her er legen til at forstå, at gennemskue, og som regel er man som voksen også tryk her. Det bliver straks sværere, men også sjovere, når børn og unge viser os andre veje end de gennemskuelige. De vilde lege, de euforiske lege, de skøre lege. Og særligt, hvis det de leger med, er noget, som voksne har meninger om, hvad man skal gøre med netop det.

»Men der er en drivkraft og et erkendelsespotentialer i de vilde dele af legens udøvelsesformer, og det er spændende at udforske, hvad de kan bruges til også i konfirmandsammenhænge.«

Men der er en drivkraft og et erkendelsespotentialer i de vilde dele af legens udøvelsesformer, og det er spændende at udforske, hvad de kan bruges til også i konfirmandsammenhænge. Kan man lave nye digte af det gamle testamente? Kan man rappe »En rose så jeg skyde«? Kan man rollespille de ti bud? Kan man ...? Legens erkendelsesformer er mange, og først og fremmest gør de det muligt for os at skabe et levende forhold til indholdet i livet og de sammenhænge, som vi ønsker, at børn og unge skal være involveret i.

Faktaboks med podcasts ...:

om leg og læring, mod og håb

<https://playful-learning.dk/viden-og-inspiration/hver-gang-du-leger-bliver-du-lidt-mere-modig-end-du-var-foer/>

om legekvaliteter:

<https://playful-learning.dk/viden-og-inspiration/nyt-podcastafsnit-om-legekvaliteter-ved-helle-marie-skovbjerg/>

om, hvorfor vi skal tage børns leg alvorligt:

<https://bupl.dk/artikel/ny-podcast-boerns-leg-skal-tages-alvorligt/>

Link til bogen – Ti tanker om leg:

<https://www.dafoloforlag.dk/dk/dagtilbud/bornehave/10-tanker-om-leg--7879>

Læs i Zetland om, hvorfor leg er vigtigt:

<https://www.zetland.dk/historie/seQED1M3-mO-z9gzkr-d44a3>